

Bobi — zimski športnik

Oj ta zima, oj ta zima!

Skočila je z Grintavca, se zagnala do Krima, v burji si pesem je bojno zapela, vse ptičke nam vzela!

Sneži, sneži . . .

Drse sani prek belih ravni.

Razvajena Minka, hčerka — edinka, je v varnem plaščku kot živa snežinka.

Ej, to je vesela, vsa bela je, bela, smeji se in kepa. — Sirotica Breda, vsa vela in bleda, snega se otepa, nima zimske suknjice, v rokavcih so zvrtane luknjice, je očka brez dela, nikdar ni vesela.

In Bobi?

Naj mraz je, vročina, neugnana mrcina, začarana spaka, je vedno enaka. —

Večer je. Trnovski zvon zvoni pokoj na Mirje.

BOBI V NUŠKINI POSTELJI

Rožice srebrnobele
so na oknu zacvetele,
postelja je že zrahljana,
Nuška trudna in zaspана.

Bobi v posteljo se skrije,
med blazine se zarije,
v gnezdu vstraja nepremično,
revska, bevska v gospodično.

Nuška zavihti desnico,
vname boj se za pravico,
Bobi vgrizne Nuško v palec
in v dvoboju je zmagalec.

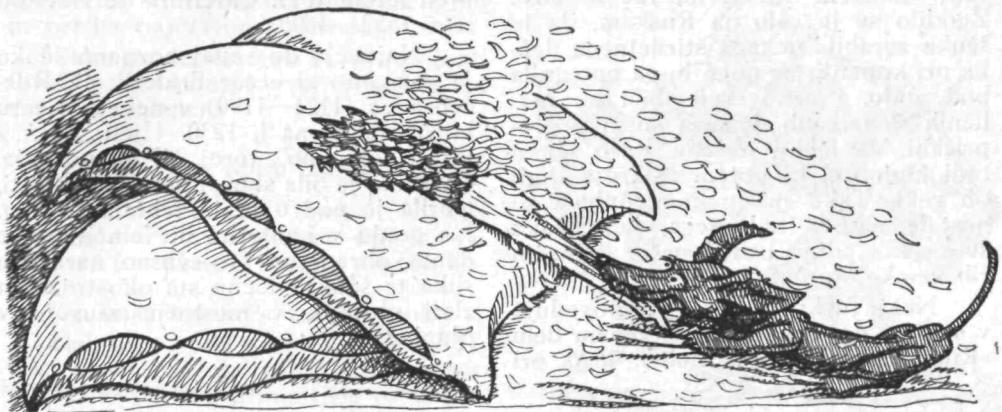
Nuška mora se udati,
slamo v kot na tla postlati.
Bobiju ni več do spanja,
vragolije spet uganja . . .

„Na ležišče gospodične
zidam stavbe nebotične,“
reče, resno je mrcini,
brska vprek po posteljnini.

Žimnico si v tunel zvije,
jo z blazinami pokrije,
spretno pernico prizida,
glejte, pa je piramida.

Bobi srečen divje laja,
naokoli ringaraja,
(rjuhe, pernice, blazine
so samo še razvaline . . .).

Bobi po pobočju pleza,
ostre kremlje kot dereza
vbada v pernate skaline,
da ne zvrne se z višine.

Bobija ne ozlovolji,
reče: „Drugič pojde bolji,
vržem naj v koruzo puško,
moram še jeziti Nuško.“

Reče in mu ni za šalo,
že vali sneženo skalo,
nanjo drugo, varno zлага,
da se mu spet ne prevaga.

Vneto dela, brez odmora,
zrastla je donebna gora,
gora, kdo ji ve imena,
menda je triglavská stena.

Lahka ni baš prva tura,
polnoč je odbila ura,
zdaj le ped še, desna taca
je že srečno vrh vršaca. —

Okrog oglov tuli burja,
dete zimskega neurja,
s Triglava se usiplje perje
kakor sneg na zimsko Mirje.

Dan budi se za gorami,
gospodična bdi na slami,
hribolazec vrh Triglava
sladko in pokojno spava . . .

